Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26367
Copyright: Admont, Benediktinerstift

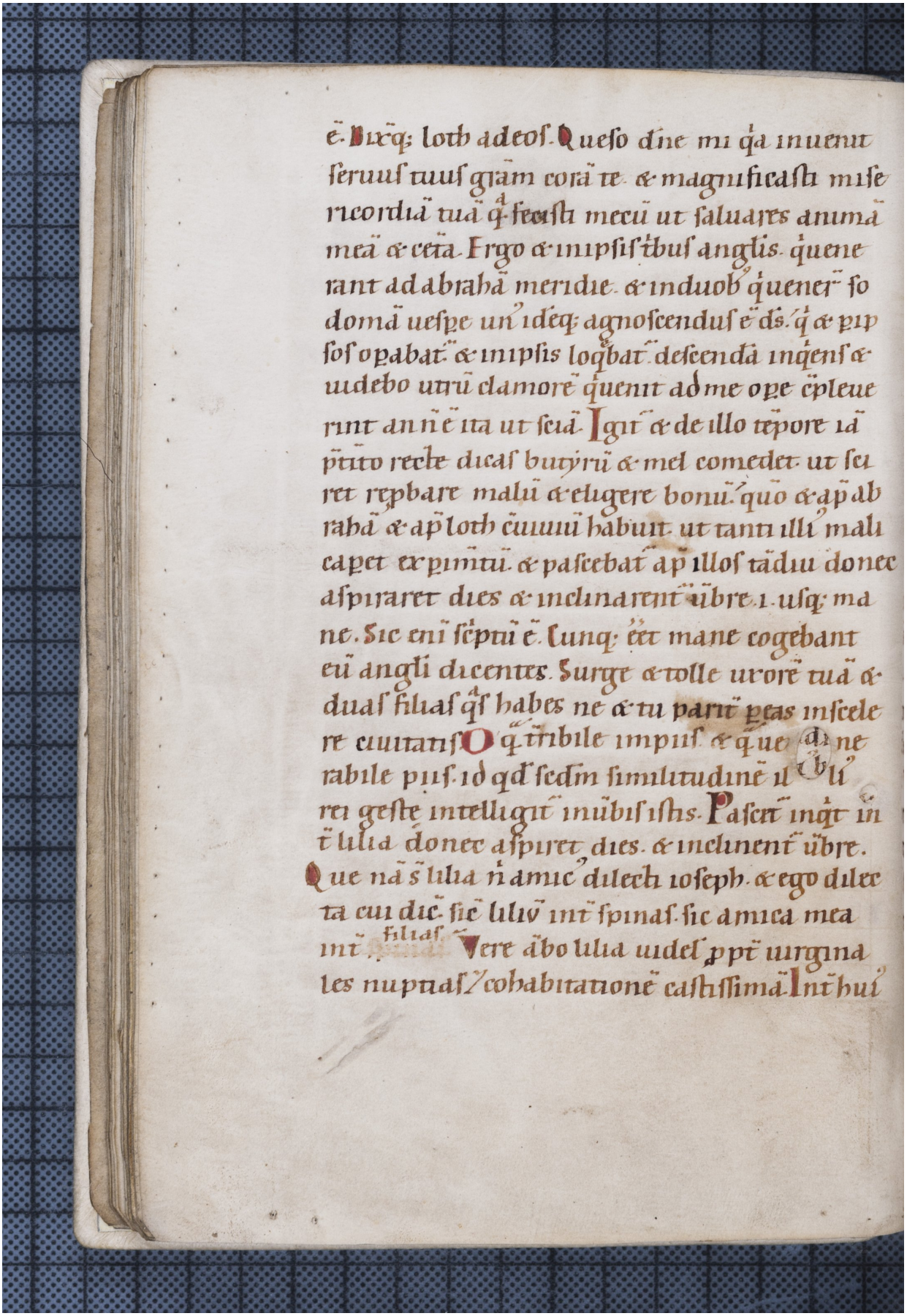

ē. Dixq; loth adeos. Queso dne mi qa inuenit
seruus tuus grām coram te. & magnificasti mise
ricordiam tuam q fecisti mecū ut saluares animam
meam & cetera. Ergo & in ipsis tbus anglis quene
rant ad abraham meridie. & in duob q uenerē so
domam uespe un ideq; agnoscendus ē ds. q & pip
sos opabatur & in ipsis loqbatur. descendam inq ens &
uidebo utrū clamorē quem ad me opē cpleue
rint an nō ē ita ut sciam. Igitur & de illo tēpore iam
ptito recte dicas butyrū & mel comedet ut sci
ret repbare malū & eligere bonū. quo & ap ab
raham & ap loth cuium habuit ut tanti illi mali
capet expimtū. & pascebat ap illos tādiu donec
aspiraret dies & inclinarent ūbre. i. usq; ma
ne. Sic enim septū ē. Cunq; ēet mane cogebant
eū angli dicentes. Surge & tolle uxorem tuam &
duas filias qs habes ne & tu parit pcas inscele
re ciuitatis O q tribile impius & q uenerabile pius. id qd secdm similitudinem illi
rei geste intelligit in ubis istis. Pascet inqt in
t lilia donec aspiret dies. & inclinent ūbre.
Que nam s lilia n amic dilecti ioseph. & ego dilec
ta cui dic sic liliū int spinas. sic amica mea
int filias. Vere ābo lilia uidel ppt uirgina
les nupias / cohabitationem castissimam. Int hui